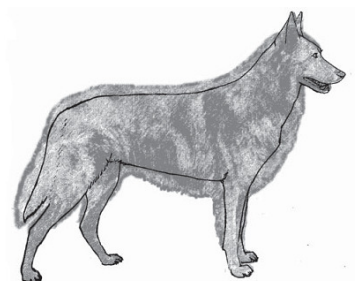
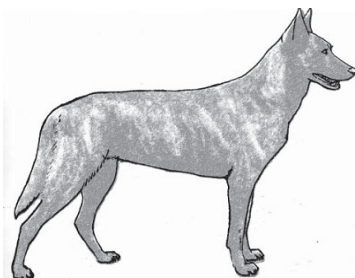

FCI Standard nr 223 / 21.10.2009 / GB

HOLLANDI LAMBAKOER
(Hollandse Herdershond)

TÕLGE: N.H.C. (Nederlandse Herdershonden Club,
08.07.2008)

PÄRITOLUMAA: Holland.

KEHTIVA AMETLIKU STANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 28.07.2009.

KASUTUS: Seltsikoer ja lambakoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 1: Lamba- ja karjakoerad.
Alarühm 1: Lambakoerad.
Töökatsseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Algselt kasutati hollandi lambakoeri maapiirkondades karjakoertena. Ammustel aegadel tegeleti Hollandis lammaste pidamisega ning koerte ülesandeks oli hoida lambakarju viljapõldudest ning teedest eemal. Samuti aitasid nad lambakarju koos hoida teel karjamaale, turule või sadamasse.

Taludes aitasid nad hoida kanu juurviljaaiast eemal, ajasid lehma lüpsiks kokku ning vedasid piimanõusid. Ka andsid nad peremehele märku, kui lähedusse sattus mõni võõras. 20. sajandi alguses hakati aga Hollandis lambaid üha vähem pidama. Tänu seda tõugu koerte mitmekesistele võimetele hakati neid erinevatel eesmärkidel koolitama ning kasutama politseikoertena, otsingu- ja jäljeajamiskoertena ning pimedate juhtkoertena. Täna on säilinud ka tema võime lambakarju valvata. Tõu esimene standard võeti vastu 12. juunil 1898.

ÜLDMULJE:

Keskmise suurusega ning keskmise kaaluga väga lihaseline koer, jõulise ning tasakaalustatud kehaehitusega. Väga vastupidav, elava loomuga ning aruka näoilmega. Karvkatte järgi eristatakse järgmisi tüüpe: lühikarvaline, pikakarvaline ning karmikarvaline hollandi karjakoer.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

Kere pikkus (õlanukist **istmikunukini**) on suurem kui turja kõrgus, suhtes 10:9, **mis on põhilise liikumisviisina traavi kasutava koera jaoks sobiv proportsioon.**

Koljuosa pikkuse ja koonu pikkuse suhe on 1:1.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Väga truu ja usaldusväärne, alati valvas ning tähelepanelik. Aktiivne, iseseisev, visa ja arukas. Väga sõnakuulelik ning karjakoerale sobiva temperamendiga. Hollandi karjakoer teeb meelsasti koostööd oma peremehega ning suudab iseseisvalt täita kõik talle antud ülesanded. Suuremate karjade valvamise puhul peab ta olema võimeline ka teiste koertega koostööd tegema.

PEA:

Kerega heas proportsioonis. Pealt- ja külgvaates kiilukujuline. Üsna pikliku kujuga ning ilma nahavoltideta. Kuiv, lamedate põskedega. Põsesarnad ei ole rõhutatud. Karmikarvalise tüübi puhul tundub pea olevat kandilisema kujuga kui teistel tüüpidel, ent see vaid tundub nii tänu traatjale karvkattele.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Lame.

Üleminek laubalt koonule: Õrn, kuigi selgesti märgatav.

NÄOPIIRKOND:

Koon: Pisut pikem kui lame otsmik. **Koonuselg** on sirge ning kolju ülajoonega paralleelne.

Ninapeegel: Must.

Mokad: Pingul ja tugeva pigmendiga.

Lõuad/hambad: Tugev, ühtlane ja täielik käärhambumus.

Silmad: Keskmise suurusega tumedad silmad. Silmad **on** mandlikujulised ning pisut viltuse asetusega. **Silmad ei tohi olla üksteisest liiga kaugel asetusega ega pungis.**

Kõrvad: Keskmise suurusega. Valvelolekus on **kõrvad** kõrge asetusega ning kikkis.

KAEL:

Ei tohi olla liiga lühike. Kuiv, voltideta ning läheb sujuvalt üle kereks.

KERE:

Tugev, kuid mitte robustne.

Ülajoon: Kaela ülajoon läheb sujuvalt üle kere ülajooneks. Pea ja kael on loomuliku hoiakuga.

Selg: Sirge ja tugev.

Nimme: Tugev, ei ole liiga pikk ega liiga lühike.

Laudjas: Väikese kaldega, mitte liiga lühike.

Alajoon ja kõht: **Kergelt üles tõmmatud.**

Rindkere: Sügav ja piisavalt pikk. Ei ole kitsas. Roided on kergelt **kaardunud.**

Rinna esiosa: **Üsna hästi arenenud.**

SABA:

Puhkeasendis ripub otse alla või on kergelt kaardunud. Ulatub kannaliigeseni. Liikumisel kantakse elegantselt kõrgemal, ent saba ei ole kunagi keerdus ega vaju külgedele.

JÄSEMED:**ESIJÄSEMED:**

Esijalad on hea pikkusega, jõulised ning väga lihaselised. **Luustik on tugev, ent mitte raskepärane.** Reeglina sirged, ent piisavalt nõtkete kämmaldega.

Õlad: Abaluud on hästi kaldus ja kerega hästi seotud.

Õlavarred: Õlavarred on abaluudega umbes ühepikkused ning hea nurgistusega.

Küünarnukid: Hästi seotud.

Esikäpad: Ovaalse kujuga. Lähestikku asetsevate ning kaardus varvastega. Küüned on mustad ning padjandid on tumedad ja elastsed.

TAGAJÄSEMED:

Tagajalad on jõulised **ja** väga lihaselised. Luustik on tugev, ent mitte raskepärane. Mitte liiga nurgitunud.

Reied ja sääred: Umbes võrdse pikkusega.

Kannaliigesed: Püstised, asetsevad istmikunukiga ühel joonel.

Lisavarbad: Puuduvad.

Tagakäpad: Ovaalse kujuga. Lähestikku asetsevate ning kaardus varvastega. Küüned on mustad ning padjandid on tumedad ja elastsed.

KÖNNAK/LIIKUMINE:

Põhiliselt liikumisviisiks on vaba, nõtke ning sujuv traav. **Mitte liiga tugeva tagajalgade tõukega ning mitte liiga pika sammuga.**

KARVKATE

Karv:

Lühikarvaline: Terve kere on kaetud üsna karmi, liibuva ning mitte liiga lühikese karvaga, mille all on villataoline aluskarv. Kaelus, püksid ja sabavimpel peavad olema selgelt eristuvad.

Pikakarvaline: Terve kere on kaetud pika, sirge, liibuva ning katsudes üsna karmina tunduva karvaga, mis ei ole laineline ega lokkis. Villataolise aluskarvaga. **Selgelt eristavad kaelus ja püksid.**

Saba on kaetud rikkaliku karvaga. Pea, kõrvad ja käpad ning tagajalad kannaliigestest allpool on kaetud lühikese tiheda karvaga. Esijalgade tagumistel külgedel on hästi arenenud karvkate, mis läheb käppade suunas lühemaks, nn ehiskarv. Kõrvadel ei ole narmaskarva.

Karmikarvaline: **Tihe, karm ning villataoline karv, mille all on terve kere ulatuses tihe aluskarv, välja arvatud peas. Karv peab olema üsna liibuv.**

Nii ülemised kui alumised mokad on tihedalt karvaga kaetud. Vuntsid, habe ning kaks hästi väljendunud karmikarvalist kulmu on selgesti nähtavad, ent mitte liialdatud.

Karv ei ole pehme. Karv peas ning põskedel on pisut vähem arenenud. Külgvaates jätab kolju kergelt kandilise mulje. Soovitavad on hästi arenenud karvast moodustuvad püksid. Saba on üleni karvaga kaetud, Pealiskarva vöödilisuus tuleb karmikarvalistel vähem esile tänu sasisitud välimusega karvale. Karmikarvalist karva tuleb keskmiselt kaks korda aastas käsitsi hooldada.

VÄRVUS:

Vöödiline (*brindle*). Põhilisteks toonides on kuldne või hõbedane. Kuldsed toonid varieeruvad heledast liivakarva pruunist kuni punaka kastanpruunini. Vöödilisus on selgesti näha kogu kehal, ka kaelusel, pükstel ning sabal. Liiga palju musta värvi on ebasoovitav. Eelistatud on must mask. Liiga palju valgeid märgiseid rinnal või käppadel **ei ole** soovitatav.

SUURUS JA KAAL:

Turja kõrgus:

Isastel koertel: 57-62 cm.

Emastel koertel: 55-60 cm.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamiselt tuleb lähtuda konkreetse kõrvalekalde ulatusest **ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades.**

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus või liigne argus.
- **Mittevastavus tõu tüübile.**
- Füüsiliste ja käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-St. nr 223 – 21.10.2009

EESTI KENNELLIIT